საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და პროფკავშირთა რესპუბლიკური საბჭოს ორგანო

ᲚᲔᲚᲝ

ORGAN OF THE COMMITTEE FOR PHYSICAL CULTURE AND SPORTS OF THE COUNCIL OF MINISTERS OF THE GEORGIAN SSR AND THE REPUBLICAN COUNCIL OF TRADE UNIONS

№ 202 (6763) 19 1980 წ. ოქტომბერი კვირა. ფასი 3 კაპ.

გაზეთი გამოდის 1934 წლის 18 აპრილიდან

ᲐᲕᲐᲜᲒᲐᲠᲓᲘᲡ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲜᲝᲛᲠᲘᲡ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ

ᲐᲕᲐᲜᲒᲐᲠᲓᲘᲡ — ᲤᲘᲖᲘᲙᲣᲚᲢᲣᲠᲔᲚᲔᲑᲘᲡ

19 ოქტომბერი. კვირის მრავნაირობის დღეა, ყველის მრუნველობის.

მეშვიდეში ვიღვიძებ საამური შრიმპით. მაგიდასთან ვსხდები და ვიწყებ პროგნოზების დღესწრაფოდ ყველის ნაირჯიშობის ფესტივალზე მუშაობის დღეს. წვლილიდან ხუთი მთნე გამოვფხიზლდი. თვრამეტ ფინალურ ნომერზე ორ საათზე მაინც მაინც ვერ ვიქნები. ამ საჭირბოროტო დაიმთავრებული ნიუნიდან და ამთა ეკვე ვიწყებ ნაირჯიშობის 1981 წლის ფესტივალზე.

ნაირჯიშობა წელს საქართველოს კვირის მრავნაირობას 80 მილიონი მაინც პროდუქცია უნდა მისცეს საბჭოთა კავშირის ხალხთა მაგიდებს. ამ ნაირჯიშობის ნაირჯიშობის ნაირჯიშობის

ფიზკულტურა და სპორტი

კარს ნუ ჩავურაზავთ!

მეშვი მუხოლიანმა ამ ორიოდე დღის წინათ შემიმჩნია:

— ბიჭო, დრო ძალიან დაგვწურაო! გამკვირვებიხართ! ფიზკულტურის ფაზით ხომ ყველაფერი ნორმალურადაა! ნორმალურადაო! ნორმალურადაო! ნორმალურადაო

უკანასკნელი ნომერი

თბილისი, ვ. ა. ლენინის სახ. სტადიონ „დინამოში“ სტადიონი. 18 ოქტომბერი. „დინამო“ (თბილისი) — „ცარისელი“ (მილუოკი) 2:1 (0:0).

„მილუოკი“: ბარნეტი, ბრაუნე, ბრანდენ, ბოლანდი, ჯილსი (ლოკჰარტი, 46), ფარმერი, ლუდკევიჩი, ჯორნოვ, ვუდვორდი, ფოთიანი (ზუბერი, 78).

„დინამო“: ჩანავი, კოტეიშვილი, ლიპარტელიანი, პრიდონი, ცინცაძე, ალექსიძე, ხახანაშვილი, ბასპარიანი (ცალიანი).

მსაჯი: ნ. პოპოვიჩი (მოლდოვა).

ცარისელი მასპინძის თამაშობის ხასიათი ადრევე განსაზღვრა. ამერიკელებმა ოცდაათ წუთში ორი გოლი გაიტანეს. ერთი ფინალური ნაწილის ბოლოსაკენ. ორივე ბურთი ერთი და იმავე მოთამაშის — ფორვარდ ჯონ ფარმერის ფეხით გატანილი დარტყმა იყო. ორივეჯერ ბურთი ბადეში ზედა კუთხეში მოხვდა

ცნობილ სპორტსმენებზე ვიმღერებთ

სპორტში თავის პირველ ნაბიჯებს ნიკოლაზი სიმონიშვილი იგონებს: — სტადიონიდან ბრუნებით მეტისტყვიანი ვიყავით. ვიმღერებდით ხოლმე ყველაფერს, ვინც ეწვეოდა ჩვენს ბიჭთა ანსამბლს. ერთხელ ვეფხისტყაოსნის ბოლოსაც ვმღეროდით და ეს ფრაზებიც ვიცი ზეპირად.

ამასობაში ნიკოლაზს, სულ ცე ფიანთხის ბიჭსა და ჩამოსასვლელი ფეხი ხომ ეტყობოდა, ფეხბურთზე ვნებიანად დაუწყია ფიქრი. სპორტსმენობა ეჩვენა ულამაზესი ცხოვრების წესად და ამ ფიქრებით ცხრა წლის იყო, როცა ბიჭებთან ერთად ფეხბურთის თამაშს მოჰკიდა ხელი. ეზოში ჩამოსულ ბიჭებს ნიკოლაზი ისე ეჩვენებოდა, როგორც ფეხბურთის ვარსკვლავები ტელევიზორის ეკრანზე. ამიტომ ისიც ისე ცდილობდა ეთამაშა, როგორც ისინი. ამ ბიჭებში ნიკოლაზი ერთ-ერთი ყველაზე პატარა იყო, ამიტომ ბიჭებს ხშირად ეუბნებოდნენ, ნიკოლაზი ჯერ პატარაა, ნუ ეჯახებით, ნუ ეცემით, ნუ ეთამაშებით ისე, როგორც ჩვენ ვთამაშობთ, ნიკოლაზი ჯერ ვერ ითამაშებსო. ნიკოლაზი ამ ბიჭებს ეჯახებოდა, ეთამაშებოდა ისე, როგორც ისინი, ეცემოდა, ეგდებოდა ხოლმე ტალახში, ამიტომ ბიჭებიც ხშირად ეუბნებოდნენ, ნიკოლაზი ჯერ პატარაა, ნუ ეთამაშებით ისე, როგორც ჩვენ ვთამაშობთ, ნიკოლაზი ჯერ ვერ ითამაშებსო.

ნიკოლაზის ბავშვობის მეგობარი ნიკოლაზ ჯაფარიძე ამბობს: — ნიკოლაზი ბავშვობიდან ფეხბურთის ენთუზიასტი იყო. ბავშვობაში ბევრი ვთამაშობდით ეზოში, ქუჩაში, სკოლის ეზოში. ნიკოლაზი ყველაზე პატარა იყო ჩვენ შორის, ამიტომ ხშირად ვეუბნებოდით, ნიკოლაზ, ნუ ეჯახები, ნუ ეცემი, ნუ ეთამაშები ისე, როგორც ჩვენ ვთამაშობთ, ნიკოლაზი ჯერ პატარაა, ნუ ეთამაშებით ისე, როგორც ჩვენ ვთამაშობთ, ნიკოლაზი ჯერ ვერ ითამაშებსო. ნიკოლაზი ეჯახებოდა, ეთამაშებოდა ისე, როგორც ჩვენ, ეცემოდა, ეგდებოდა ხოლმე ტალახში, ამიტომ ბიჭებიც ხშირად ეუბნებოდნენ, ნიკოლაზი ჯერ პატარაა, ნუ ეთამაშებით ისე, როგორც ჩვენ ვთამაშობთ, ნიკოლაზი ჯერ ვერ ითამაშებსო.